

Ralph Erskine

Elfde preek. Romeinen 12:12. "Volhardt in het gebed."

Klacht over biddeloze personen en huisgezinnen.

Augustinus drukte dikwijls de wens uit, *dat Christus, wanneer Hij kwam, hem óf predikende, óf biddende, mocht vinden*. Het zou waarlijk te wensen zijn, dat wij allen, wanneer Christus tot ons klopt, biddende werden gevonden. Hij zou ons biddende kunnen vinden, wanneer Hij tot ons komt in Zijn woord; Hij kan ons biddende vinden, wanneer Hij tot ons komt in Zijn ordonnantiën; Hij kan ons biddende vinden, wanneer Hij tot ons komt in Zijn voorzienigheid; Hij kan ons biddende vinden, wanneer Hij tot ons komt met Zijn roede; moge Hij ons biddende vinden, wanneer Hij tot ons komt bij de dood. Waarlijk, de Heere schijnt tot deze gemeente te zullen komen in een verschrikkelijke weg. Hij heeft onlangs veel gedaan in de weg des gericht, en Hij zal waarschijnlijk nog meer doen. Het is zeker, dat het nodig is, dat wij biddende gevonden worden. Indien het woord u niet aan het bidden brengt, zal God Zijn roede zenden. Het zou kunnen zijn, als de roede van ziekte het niet zal doen, dat de Heere zal zeggen: "Ik zal de roede des doods onder u zenden, ik zal de dood onder het volk zenden, de dood onder de ouderlingen, de dood onder de dienaars;" dit zal Hij zeer waarschijnlijk doen. De dood onder de herders, en de dood onder de schapen. Wat heeft dit alles ons te zeggen? "Omdat ik u dit doen zal, zo schikt u, o Israë!, om uw God te ontmoeten (Amos 4 :12). Omdat Ik dit doen zal, zo schik u, o gemeente, om uw God te ontmoeten.

U zegt: Hoe zullen wij ons schikken, om hem in Zijn oordelen te ontmoeten?

Ik antwoord: *o laat ons allen, biddende gevonden worden, en volhardende in het gebed.*

Ik heb leerstellig over deze tekst gesproken, en die bij wijze van onderrichting toegepast. Ik zal die nu verder toepassen.

2de. Als een jammerklacht over biddeloze personen.

O zal niet deze leer zwaar drukken op veel personen en huisgezinnen in deze gemeente! Wij vrezen, dat wegens verzuim van het gebed, de wrake Gods boven uw hoofden hangt. Wee onzer, dat er zo weinig begenadigde biddende personen en gezinnen onder ons gevonden worden. Het loopt met de godsdienst laag af, en ernstige vroomheid is van de meeste mensen verbannen. Daarom zal ik bij deze gelegenheid, omdat ik, zoals ik reeds eerder zeide, voornamelijk het gebed in 't verborgen en in het huisgezin ten doel had:

1. Een klacht aanheffen over biddeloze personen, die het eenzaam bidden verzuimen.
2. Over biddeloze huisgezinnen, .die de aanbidding van God in hun huizen verwaarlozen.

1. Mogen wij niet klagen over het verzuim van het eenzaam bidden beide onder goddelozen en onder rechtvaardigen?

- (1) Onder de goddelozen, die niets van deze plicht verstaan; zij weten er niets van wat het is, in 't verborgene met God te worstelen. David zegt: "De goddeloze, gelijk hij Zijn neus omhoog steekt, onderzoekt niet (of, wil niet naar God zoeken); al Zijn gedachten zijn, dat er geen .God is." Hij kan nergens recht bidden, laat staan in het verborgen. In plaats van verborgene godsvrucht, wordt heimelijke goddeloosheid in hem gevonden. De Apostel zegt:(Eféze V.:12) "Want hetgeen heimelijk van hen geschiedt, is schandelijk ook te zeggen." Hun consciëntie kan hun droevige verhalen van verborgene zonden vertellen, welke niemand dan de God des hemels en zijzelf weten. Omdat zij God niet zien, denken zij, dat God hen ook niet ziet. O de goddelozen zullen in de dag des oordeels rekenschap moeten geven van hun heimelijke boosheden. Maar waar zijn de verborgene gebeden? Helaas, hoe zeldzaam, of hoe vormelijk, naderen zij tot God in de eenzaamheid. De goddeloze kan zo vroom zijn als de beste in de openbaren godsdienst, maar volgt hem in zijn binnenkamer, hij kan geen uur in de week voor God afstaan, nee, want dit soort van godsdienst maakt hem geen naam bij de mensen. Zij achten het beneden zich hun harten in eerste hoek voor God uit te zuchten. Zij willen de grote God niet zoveel verplicht zijn voor enigerlei goedertierenheid; evenals die trotse godloochnaars,. die zeggen: (Jer. 2 :31) "Wij zijn heren, wij zullen niet meer tot U komen." Maar laten zulke godloochnaars weten, dat zij zullen sterven als mensen, en als duivelen zullen verdoemd worden. De Heere zij die arme biddeloze zondaren genadig, die vreemdelingen zijn van de noodzakelijkheid en, het voordeel van het gebed in de binnenkamer, die denken en zeggen, dat het meer, drukte is dan nodig is. Laten zij zich voorbereiden, om met deze allerellendigste bewering te komen, als zij met vuurvlammen om hun oren voor de rechtbank van Gods rechtvaardigheid zullen staan, wanneer God hun vitterijen tegen de duidelijke plicht op een andere wijze zal beantwoorden, dan zijn dienaars het nu kunnen doen.
- (2) Onder de rechtvaardigen kunnen er ook veel te veel zijn, die, deze plicht van het verborgen gebed grotelijks verwaarlozen die er tenminste vluchtig, en zorgeloos overheen lopen. Begenadigde mensen kunnen schuldig staan aan gedurige nalatigheid en onderbreking. Opdat u dit verzuim mocht beklagen zal ik u tot uw ontwaking de volgende vragen, of ondervragingen voorstellen.
1. Bent u niet zeer ongelijk aan Christus, Die zo dikwijls in de eenzaamheid bad? Vindt u Hem niet, soms op de dag, soms in de nacht, nu eens in de hof, dan eens op de berg, alle gelegenheden waarnemende, om tot zijn Vader te bidden? Gelijk Hij een man van smarten was, was Hij ook een man van gebeden, en moesten wij niet van Hem leren? Bestaat het Christendom niet in een gelijkvormigheid aan Hem? Worstelde Christus niet voor ons en moesten wij niet met God worstelen voor onszelf?
 2. Bent u hierin niet zeer ongelijk aan de heiligen Gods? Het zaad Jakobs zijn allen worstelaars met God, evenals Jakob was. God heeft geen ontijdig geborene kinderen; zij hebben allen geroepen: *Abba, Vader*. Van de apostel Jakobus wordt vermeld, dat zijn knieën zo hard waren van het bidden als de voetzolen van een kameel. Wolken van getuigen zijn altijd in het gebed ten hemel opgestegen, als een wolk van reukwerk, aan gestoken door de Heilige Geest. Waarom zou u uw broederen ongelijk zijn? Hebben wij niet allen een Geest, zowel als een Vader, en is niet deze, Geest een Geest der genade en der gebeden?
 3. Bent u hierin niet ongelijk aan hetgeen u in vorige tijden waart? toen God in het eerst uw hart bewerkte, gelovige, hebt u toen geen stille hoekjes opgezocht? Bent u dat verborgen plekje, die kamer, die schuur, dat bos, die heuvel, dat veld vergeten, waar u soms hebt gewandeld en overpeinsd, gezucht, getreurd, geweend, en met een bloedend hart naar God gehijgd, wanneer u plat op de aarde gevallen u voor God hebt uitgeweend, totdat u geen kracht meer had om te wenen. Waren er toen niet enige zoete omhelzingen tussen God en u? Hebt u die gezegende dagen vergeten? Uw God niet: "Ik gedenk der weldadigheid uwer

jeugd, der liefde uwer ondertrouw, toen gij Mij nawandeldet in de woestijn, in onbezaaid land (Jer. 2:2). O gelovige, herinnert ge u de dag niet, toen u liever met God in uw binnenkamer was, dan op de troon van een prins? Was u niet elke dag, en dikwijls op een dag, met dit werk bezig? Hoe komt het dat er zulk een verandering is gekomen? Is uw God veranderd? Het u over hem te klagen, of ligt de schuld bij u? Waar is uw vroegere *geest des gebeds* gebleven? Waarom vraagt u niet naar die oude paden van gemeenschap met God?

4. Berooft u niet uzelf, door het eenzaam bidden te verzuimen, van veel aangename verkwikkingen? Hebt u in de verborgen plicht geen opwekkende invloeiingen van genade ondervonden; hoeveel aangename beten hebt u daar in de eenzaamheid gegeten? Vraag hun, die zich in de verborgen plicht oefenen; zij zullen u vertellen, dat zij daar hun aangenaam sten tijd doorbrengen, dat hun gewin oneindig tegen hun moeiten opweegt; ja kan uw eigen ervaring dat niet bevestigen?
5. Stelt niet uw verzuim u aan veel droevige verzoeken bloot? Wanneer u op reis bent gegaan zonder u eerst tot het gebed af te zonderen, heeft dan niet de Satan dikwijls zijn doel met u bereikt, door u van uw hoogheid te verstoten in de een of andere grove zonde? Werd, op het verzuimen van het gebed, uw vrede niet verbroken, kreeg niet de zonde de overhand, vermeerderden niet uw ellenden? Wanneer u in de morgen bent uitgegaan zonder u eerst in God te versterken, was u dan niet onderhevig wind en ijdelheid te vergaderen tot nadeel van de gezondheid van uw ziel? Als u God niet smeekt met u te gaan, wat zal u dan die dag beveiligen? Indien God u loslaat zal de duivel met u doen wat hem lust, en u in duizend strikken en zonden verstrikken.
6. Getuigt niet uw verzuimen van het verborgen gebed van weinig liefde tot God of lust in zijn gezelschap? Wanneer mensen elkander hartelijk liefhebben zijn zij gaarne bij elkander. O beklagt voor de Heere, dat u uw eerste liefde hebt verlaten
7. Verklaart u niet door het na te laten, dat u ondankbaar zijt aan de genade Gods? Is dit al uw erkentelijkheid voor de genadige vergunning, die Hij u verleent tot Zijn troon te komen, uw smekingen daar neer te leggen, en te begeren wat u wilt? Mag God het niet kwalijk nemen, dat u zo traag zijt, om uw geluk te zoeken, en dat u tweemaal zo ver wilt gaan, om eerst een vriend te behagen, liever dan dat u alleen in uw binnenkamer gaat om God te behagen en uw ziel te bevoordelen. O schaamt er u over!
8. Wederstaat u niet door dit verzuim de werking des Heilige Geestes? Is het niets de gemeenschap met God de Vader te veronachtzamen en van de voorbedding van de Zoon van God geen gebruik te maken? En de aandrijving des Heilige Geestes te versmaden wanneer Hij u de plicht. voor ogen stelt? O bedenk wat u doet; hebt u over deze hemelse wind te gebieden? Indien u de roeping des Geestes niet wilt opvolgen, zal Hij misschien niet komen wanneer u tot hem roept.
9. Als u alleen in gezelschap kunt bidden, wat zult u dan doen wanneer uw gezelschap weg is? Het gezelschap der heiligen is altijd begeerlijk. Maar uiterlijke gemeenschap is niet altijd bereikbaar. Het is wonderlijk te horen hoe sommige mensen zich, ten opzichte van deze zaak uitdrukken: "als die of die, vrienden of Godvrezende betrekkingen worden weggenomen, dan weten wij niet hoe wij moeten leven." Waarom niet? Zijn zij in de plaats van God? Wordt uw geestelijk leven door de loden pijpen onderhouden, of door de levende wateren die erdoor stromen? .Al is zo iemand weg, dan is God nog niet weg. Is het gebed dan weg? Kan de Voorzienigheid u niet uit het gezelschap der vromen verdrijven, of hen van u wegnemen? Wat moet u dan doen als u alleen in het gebed, geen gemeenschap kunt hebben met de Vader en de Zoon?
10. Hoe zou het zijn als de Heere u kwam opnemen en Hij vond u onder het verzuim van deze gekende plicht? Welke verlegenheid zou u bevangen als de dood u in zo'n staat kwam aangrijpen! Zou u uzelf in de ure des doods niet beroven van die vertroosting welke andere heiligen mogen hebben? Deze verzuimen kunnen maken dat zelfs een kind van God in een

duistere nacht van verbijstering sterft. O vrienden, mogen wij hier niet klagen, niet alleen over het verzuim, maar ook over de zorgeloze verrichting van deze plicht? O hoe dood, en hard en stomp! Hoe ongelovig en verward zijn uw harten in het verborgen! Er is een vloek uitgesproken over hem die het werk des Heeren bedriegelijk doet, die een mannetje in Zijn kudde heeft, maar den Heere offert dat verdorven is. O, het is vreselijk op onze knieën, vervloekt te worden, wanneer wij om een zegen komen. De duivel stopt onze hand aan als wij in ons gebed een brief naar de hemel schrijven, zodat wij nauwelijks besef hebben van hetgeen wij hem voorstellen. Onze gedachten dwalen af, zij zwerven overal heen, evenals een patrijshond, die van het ene voorwerp naar het andere vliegt, zodat wij soms geheel in de war raken en niet weten wat wij doen. O weeklaagt over deze boosheid en begeeft u tot het eenzaam gebed!

Helaas, werd van een vrome wijsgeer gezegd, dat hij gedurende zoveel jaren meer met de goden sprak dan met de mensen; nu, zouden Christenen altijd met de mensen spreken, en zelden of nooit met God, met de ware God spreken, *met Wie wij vrij mogen spreken zonder in de rede gevallen te worden*, zoals een Duits martelaar dat eens voor zijn rechters, - hen daarmee tevens heimelijk beschuldigende, - te kennen gaf, toen hij door hen onderzocht werd inzake enige punten van de godsdienst? Toen hij op elk punt vrijmoedig en duidelijk antwoordde vielen zij hem in de rede, hem gebiedende het met een enkel woord af te maken, met ja, of nee. Toen zei hij: "Als u niet wilt toelaten, dat ik mij in zaken van zoveel gewicht verantwoord, zendt mij dan terug naar mijn gevangenis terug, naar mijn kikvorsen en padden; die zullen mij niet storen of in de rede vallen, wanneer ik met mijn Heere en mijn God spreek." O nee, onze God heet ons genadiglijk welkom, wanneer wij onze ziel voor Hem in het verborgen willen uitgieten. Hij stopt ons de mond niet, noch sluit Hij Zijn oren toe. Nee, Zijn oren zijn open voor ons geroep. U kunt zulke grote dingen niet vragen, die Hij niet geneigd is te geven. Daarom maakt geklag, omdat u niet wilt bidden en ontvangen. O zet u aan het eenzaam bidden; bidt, en bidt wederom, laat u door geen ontmoediging afslaan. De Kanaänese vrouw ving de kogels op, die Christus op haar afschoot, en met een nederige geloofsvrijmoedigheid zond zij ze die aan Hem in het gebed terug, waardoor Zijn hart werd getroffen, en zo overwon zij bij God om ontferming.

Mogen wij dan ook niet weeklagen over biddeloze huisgezinnen, zowel over het verzuim van de huisgodsdienst, als van het verborgen gebed? Ik moet hier ernstig klagen over het gemis van de godsdienst in het huisgezin.

Ik gevoel mij des te meer geneigd u in deze zaak nog een waarschuwing te geven, omdat mijn eerwaarde collega, die spoedig in de eeuwigheid schijnt te zullen zijn, dit zelfde onderwerp behandelde. Ik vroeg hem gisteravond of hij genegen was, dat ik hetzelfde leerstuk waarover hij preekte met u zou verhandelen, waarop hij zijn verlangen te kennen gaf, dat ik dit zou doen. Daarom zal ik, naar de bekwaamheid welke mij de Heere geeft, deze stof behandelen, en die op u aandringen in een gebruik van beklag over het verzuimen van de huiselijke godsdienst. Ik wens, dat u naar mij zult luisteren alsof u zowel mijnen stervenden medeleraar als mij in de Naam van God tot u hoort spreken.

O vrienden! wat zijn velen die hier zijn ver van dat besluit van Josua: "Maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Heere dienen". Er zijn vier dingen, die stof van beklag opleveren, dat, waar het een vereiste is, dat in elk huis daar gebeden wordt, waar geestelijke offeranden aan God worden geofferd -

- (1) Een priester,
- (2) een altaar,
- (3) een offer, en
- (4) een allerhoogste aanbiddelijk Voorwerp zijn.

- dat er echter in de huizen van velen geen priester, geen altaar, geen offerande, en geen ware aanbidding is.

(1) Is het niet beklagenswaardig, dat er veel huizen en huisgezinnen zijn waarin geen priester is, ik bedoel, geen aan God gewijde Evangelie priester, die met de Geest gezalfd is, om de offerande des gebeds te offeren? In één woord, ik wil, zeggen dat er zovele hoofden van gezinnen zijn, die in het geheel geen godsdienst hebben. Alle gelovigen zijn geestelijke priesters, een heilig priesterdom, om Gode heilige offeranden te offeren. Zijn er hier niet veel hoofden van gezinnen, die arme, vleselijke, onwetende, zotte schepselen zijn, niet bekwaam om een woord tot God te spreken voor hun huisgezinnen? U kunt uw huisgenoten vroeg in de morgen oproepen en hen tot 's avonds laat aan het werk houden; maar zij horen de ganse dag; - en dat dag in, dag uit, - geen woord van God, geen kapittel wordt gelezen, geen psalm gezongen, geen gebed met het huisgezin wordt tot God opgezonden. O genadeloos huisgezin! Mag ik de heer of de vrouw, van zulk een gezin eens toespreken, door hen de volgende twee of drie vragen voor te stellen?

- a. Vertel mij eens hoe u het hebt durven wagen een huishouding op te richten, of de last van een huisgezin op u te nemen, die er niet beter voor toegerust zijl, die geen woord tot God voor hen kunt spreken? Ja, al zou uw vrouw, of uw kind of dienstbode op sterven liggen, en hun ziel op het punt zijn van verdoemd te worden, dan hebt u met uw huisgezin nog geen woord tot God te spreken, hetzij voor het herstel van hun lichamelijke gezondheid, of voor de zaligheid van hun ziel.
- b. Veroordeelt u uzelf niet, die uw kinderen een vak kunt leren, om de kost te verdienen en er in deze wereld ruim van te leven, en geen woord met hen spreekt over een andere wereld? U kunt ze bestraffen als zij u beledigen, en u berispt ze nooit omdat zij tegen God zondigen. U verwacht, dat zij van u zullen vragen wat zij nodig hebben, en nochtans zult u nooit iets van God begeren, hetzij voor hen, of voor uzelf.
- c. Veroordeelt niet de gehele wereld u? Veroordelen u niet de heidenen, want zij hadden hun boetedoeningen, hun huisgoden? En zal niet hun blind bijgeloof uw ongodsdienstigheid veroordelen? Deze arme afgodendienaars zullen in het oordeel tegen u opstaan. Hoe zult u uw beschuldiging verantwoorden? Zal niet het bloed uwer kinderen of dienstboden van uw hand geëist worden? Hoe zullen zij in de hel vloeken! "O, wee onzer," zullen zij misschien zeggen, hadden wij in huisgezinnen gewoond waar gebeden werd, misschien zouden wij bekeerd en zalig geworden zijn. Wij hebben nooit een woord van God gehoord, behalve wanneer zijn Naam werd gelasterd." Hoe zal dat in uw oren knersen en uw harten versmelten!

(2) Het is ook een grond van beklag, dat niet alleen zoveel huizen zonder priester zijn, maar ook zoveel huizen en gezinnen zonder altaar. Dat wil zeggen, dat er zelfs geen gedaante van Godzaligheid, of vertoon van godsdienst is. Laat mij deze jammerlijke ellendigen vriendelijk vermanen.

- a. O, gelijkt u niet op de redeloze beesten, zolang u God niet meer erkent dan een hond of zwijn? Veroordeelt God niet uw ongodsdienstige praktijk en uw goddeloosheid door de botste schepselen? u hebt niet zoveel kennis van God, als een os, want die kent zijn bezitter, of als een ezel, want die kent de kribbe zijns heren (Jesaja 1:3).
- b. Hoe kunt u verwachten, dat de weldadigheden, die u ontvangt, gezegend zullen zijn? Nee, zij zijn voor u vervloekt; en als God het gelast zullen zij zich tegen u verheffen. U bent vervloekt in uw korf en in uw baktrog.
- c. U staat Gods zaak in de wereld tegen, en doet wat u kunt om de ongodsdienstigheid in volgende geslachten voort te planten. Uw nageslacht zal zich beroepen op de praktijk van hen uit wie zij zijn gesproten: "Mijn vader en mijn moeder baden nooit in hun gezin,

daarom doe ik het ook niet." Zo zult gij, evenals Jerobeam Israël, veel geslachten na u doen zondigen. O hoe weinig bedenkt gij, hoever uw zonde zich zal verbreiden.

- d. Leest ge uw zonde niet dikwijls in uw bestraffingen? Wanneer u gebrekking bent in uw plicht, zijn uw kinderen overvloedig in ongerechtigheid. U bidt niet voor hen, en God verwerpt ze en geeft ze aan in 't oog lopende boosheid over. Het is de algemene ervaring, dat dit maar al te duidelijk blijkt.

(3) Het is een grond van beklag, dat, gelijk er veel huizen zonder priester en zonder altaar zijn, zo ook sommige misschien een priester en een altaar hebben, Maar een offerande ontbreekt er; zij hebben het vuur en het hout, maar missen het lam tot het brandoffer. Zij hebben de uiterlijke vorm, Maar het merg en de verborgenheid van ware Godzaligheid worden gemist. Zij brengen. God een dagelijks compliment, en dat is alles, zij weten niet wat het is, Jezus in hun armen te nemen, of tot God in Christus door de Geest te bidden. Tot u wil ik zeggen:

- a. Wat het grondbeginsel aangaat, als er geen beginsel van genade in u is, bent u maar een levenloos werktuig, evenals een papegaai, die heeft leren praten, zonder te beseffen of te verstaan wat hij zegt. Ons gebed moet met onbedrieglijke lippen worden gesproken. Wij hebben daarvan een aanmerkelijk woord (in 2 Sam. 7 :27): "Uw knecht heeft in zijn hart gevonden, dit gebed tot u te bidden." Denkt daar om, u moet uw gebed in uw hart vinden, voordat u het met uw lippen uitspreekt, en dan moet u niet een gebed opzeggen, zoals velen doen, die met God spotten, maar u moet een gebed bidden. Sommigen vallen op hun knieën, en rammelen op een harteloze wijze een paar woorden af, terwijl hun gedachten naar een duizend beuzelingen afzwerven, en dit is hun Godsvrucht daar zij over pochen, en waarin God behagen moet scheppen, terwijl het slechts een ellendige harteloze, levenloze, geesteloze vorm is, zonder geloof en zonder kracht, die God zal verwerpen. Lippenwerk is maar verloren arbeid.
- b. Wat de wijze betreft; indien ge uw huiselijke plicht slaperig en traag verricht stelt ge uzelf aan de vloek bloot van het werk des Heeren achteloos te doen. Veel mensen zijn de ganse dag met hun werk bezig, de ganse avond brengen zij met ijdel geklap door, en dan vallen zij, voordat zij naar bed gaan, half wakker en half slapende gauw even op hun knieën. O, zult u God afschepen, met hetgeen er van de wereld is overgeschoten? Verdient niet Hij, die u al uw tijd gaf, het beste van uw tijd? Zeg mij, verandert u Gods gebod niet: "Zoekt eerst het koninkrijk Gods en al deze dingen zullen u toegeworpen worden?" Zoekt u niet de dingen der wereld, en laat u niet het koninkrijk Gods het laatste zijn? O, zal God zo met zich laten spotten!
- c. Wat de tijd betreft, denkt gij, als u God alleen bij vlagen erkent, wanneer u goed geluimd bent, dat God daarmede gediend is? Zijn er hier niet velen, die nooit vroom zijn, dan in angsten, nooit ernstig, dan in ziekte, nooit ingetogen, dan in tijden van benauwdheid, die nooit bidden, dan wanneer zij in moeilijkheden verkeren? Zoals van, de vleselijke Joden geschreven staat: "Als Hij hen doodde, dan vraagden zij naar hen." Zij stortten een gebed uit, wanneer Zijn kastijdende hand op hen was, en anders nooit. O arme ziel! Behoort u niet tot de Troon der genade te komen, opdat u barmhartigheid moogt verkrijgen, en genade vinden om geholpen te worden ter bekwamer tijd? En waar is de dag, waar is de plaats, waar is de staat waarin u God niet nodig hebt? Hebben niet uw dagelijkse zonden dagelijkse vergeving nodig, en uw dagelijkse behoeften dagelijkse vervulling? Kunt u niet deze dag, of deze nacht sterven? Er zijn er, die alleen op de avond van de dag des Heeren even met hun huisgezin bidden. Kan God u in de week niet naar de hel zenden? Ja, op de avond van Gods dag een kapittel lezen en een psalmversje zingen, is al de godsdienst, die sommigen er op nahouden. Moge de Heere zich over u ontfermen! Wee uwer, die de Evangelielucht inademt, en er geen beter gebruik van maakt!

d. Wat het eind aangaat, als u in het doel mist, dat ge u in de huiselijke plicht voorstelt, zult u verworpen worden. Sommigen houden vol met de huiselijke godsdienst, omdat hun ouders die gewoonte hadden en het een soort van smaad rekenen zo te ontaarden. Sommigen bidden alleen in hun gezinnen om een godsdienstige vrouw; of een godvrezende dienstbode te behagen; sommigen om hun gaven te vertonen en daarmee te pronken; anderen om een schreeuwde consciëntie de mond te stoppen. Weer anderen om van de mensen gezien te worden; ja, sommigen gebruiken het als een dekmantel voor hun boosheid. Slechts weinigen bidden met een eenvoudig oog op de eer van God, en het welzijn van hun ziel en de zielen van anderen. Een slecht eind bederft het doen en een goed eind maakt de daad goed. Zo kan er een altaar zijn, waar geen offerande is.

(5) Het is een stof van beklag, dat, gelijk er sommige huisgezinnen zijn zonder priester, zonder altaar, en zonder offerande van de rechte soort, er zo ook sommige zijn die van deze alle iets hebben, en nochtans een altaar en een offerande hebben, die met deze onbestaanbaar zijn. *Zij zweren bij de Heere, en zij zweren bij Malcham.* Zij richten het altaar des duivels op naast Gods altaar, evenals vroeger de Samaritanen. (2 Kon. 10 7 :33, 34) In het een vers staat geschreven, dat "zij de Heere vreesden," en in het andere, "zij vrezden de Heere niet." Hoe dat? Het antwoord staat er tussen in: "zij dienden hun goden; zij hadden een gemengde godsdienst, zij waren vroom in de godsdienst, maar losbandig in de praktijk. Veel mensen delen al de godsdienst die zij hebben tussen God en de duivel; zij zijn iets op hun knieën en iets anders in hun wandel. Het een uur belijden zij de zonde, en het andere uur doen zij ze die. Zij bidden als godloochenaars, en leven als duivels. In de morgen zijn zij ernstig in hun godsdiensttoefening, en over dag zijn zij vrijzinnig, nemen zij het ruim, en zij hopen, dat God op hun zwakheid geen acht zal slaan. Evenals die man, van wie men zegt, dat hij elke dag herbergen en kroegen en bordelen bezocht, en *dat hij toch 's morgens niet de deur uit wilde gaan zonder gebeden te hebben.* Dit is grove godloochening, want:

[1] Zo maakt men God tot eenera schutsheer van de ongerechtigheid. Alsof de heilige God die ondeugden goedkeurde en aanmoedigde, zo trachten zij hem te vleien met een paar vormelijke plichten. Maar wat zegt God? "Gij meent, dat ik ten enenmale ben gelijk gij; ik zal u straffen en zal het ordelijk voor uw ogen stellen."

[2] Het is een ontoren van God en een ijdel gebruiken van Zijn Naam, zolang u het een zegt en vlak het tegenovergestelde doet. U doet uw belijdenis oneer aan; u verhardt de goddelozen tegen de wegen Gods, en u doet hen het besluit opmaken, dat God, óf, zo slecht is als gij, óf, dat Hij u. goedkeurt, want dat Hij zich anders aan u zou wreken. O vrienden, Hij zal niet onschuldig houden, die Zijn Naam ijdellijk gebruikt.

[3] Hoe kunt u aanneming verwachten, die dus met uw hart naar ongerechtigheid omziet? Mij dunkt, wanneer u die ontzettende tekst leest (Psalm 50:16, 17), dat uw consciëntie u in uw aangezicht moest vliegen, zoals het Origenes gebeurde: "Maar tot de goddelozen zegt God: Wat hebt u mijn inzetten te vertellen? En neemt mijn verbond in uw mond? Dewijl gij de kastijding haat en mijn woorden achter u heen werpt." O beeft op zulk een scherpe bestraffing.

[4] U verzoekt uw kinderen en dienstboden tot godloochening, dewijl u zo in strijd handelt met uw gebeden en uw belijdenis. Evenals schandelijke leraars, die goed spreken maar slecht leven. Dit doet de mensen zeggen: als die man zelf geloofde wat hij zegt, zou hij anders handelen. Zal hij ons deze weg ten hemel aanwijzen, en zelf juist de tegenovergestelde weg bewandelen? Hij moet zeker denken, dat het maar een verbeelding is, anders zou hij het zelf omhelzen. Waarlijk, u doet zodoende de duivel groot genoeg. Hij zal u vrij geven goed te spreken, en goed te bidden, mits u niet zult doen naar uw woorden, noch handelen overeenkomstig uw bidden. Ja, zodoende versterkt u uzelf tegen overtuiging, en gaat u blindelings naar de hel. U wilt toch niet geloven, dat uw staat slecht is, omdat u meent, dat u zo goed kunt bidden en zo godsdienstig zijt

in uw huisgezin. U beeldt u vals in dat u deel aan Christus hebt. Maar, helaas, het is niet het sprengen van een weinig wijwater in uw huizen, dat de vloek van God zal wegnemen, die op uw gezin ligt en door uw boosheid is teweeggebracht. (Hab. 2:9, 11) "Wee dien, die met kwade gierigheid giert voor zijn huis, opdat hij in de hoogte zijn nest stelle, om bevrijd te zijn uit de hand des kwaads, Want de steen uit de muur roept, en de balk uit het hout antwoordt dien." (Zach. 5:3, 4) "Toen zeide Hij tot mij: Dit is de vloek, die uitgaan zal over het ganse land; want een iegelijk die steelt, zal van hier, volgens dezelve vloek uitgeroeid worden; desgelijks een iegelijk, die valselijk zweert, zal van hier, volgens denzelven vloek uitgeroeid worden. Ik breng deze vloek voort, spreekt de Heere der heerscharen, dat hij kome in het huis des diefs, en in het huis desgenen, die bij Mijn Naam valselijk zweert; en hij zal in het midden zijns huizes overnachten, en hij zal het verteren, met Zijn houten en Zijn steen."

Ik zeg dit niet, om iemand de moed te benemen met zijn huisgezin te bidden. Maar opdat schoonschijnende huichelaars en vormdienaars verontrust mogen worden en hun gebed hervormen.

Wij zullen nog een woord van vermaning spreken. Maar voor ditmaal zal ik dit gebruik met de volgende paar woorden beëindigen.

- (1) Een woord tot zulke ondergeschikten, die in huisgezinnen wonen waar gebeden wordt. Jonge mensen, in het bijzonder, beziet uw staat. Dat u bij Godvrezende mensen woont zal u niet Godvruchtig maken, noch zal uw meedoen met de gebaren van het bidden u recht geven op de Naam van een heilige te zijn. U mag tot vleselijke einden doen wat uw ouders, of die over u gesteld zijn, van u begeren, evenals de jeugdige Joas deed wat recht was in de ogen des Heeren alle de dagen van de priester Jójada, maar zijn hart was niet recht; hij bleek niets te zijn en zo kan het ook met u staan. Indien u een beginsel van genade in uw hart ontbreekt zult gij, óf, om u heen staren, óf, over andere dingen denken, óf, in slaap vallen, wat met zovele jonge mensen en ook met anderen de gewoonte is, wanneer hun ouders of heren in het gebed zijn. Maar wat is dit een verachting van de hogen God! Wat een vreselijke en verdoemelijke huichelarij!
- (2) Er zijn ook onbegenadigde zielen in gezinnen waar het gebed in eer is. Helaas, hoe velen wandelen ongepast ten opzichte van de huiselijke godsdienst waarvan zij getuigen zijn! Zij zweren, liegen, zijn wulps, onrein, drinken zich dronken. O wat een smaad werpt u op hen, die u opvoeden! Wee u, die uit biddende gezinnen moet uitgestoten en onder de duivelen zult geworpen worden! Het ware beter voor u, dat u onder Turken en Heidenen geboren was; uw verdoemenis zal verzwaaard worden; uw consciënties zullen in uw aangezichten vliegen: "O hoeveel goede onderwijzingen heb ik veronachtzaamd; hoeveel overtuigingen heb ik gesmoord; hoeveel goede voorbeelden heb ik weersproken, en nu moet ik eeuwig rouw zonder de minste hope!"

Ach! overweegt dit, u allen, die God vergeet, en die vergeet *te volharden in het gebed*.